

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

(Προκταρκτικαὶ εἰκόνες).

Δὲν ἔννοῶ ποσὸς νὰ μέσῃ τὸ μέτρον, περὶ οὗ ἐγένετο κατ' αὐτὰς σκέψις, τὴν εἰσαγωγὴν δηλαδὴ τῶν γυναικῶν εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους. Τὸ μέτρον τοῦτο ἀπὸ πολλοῦ εἰσέχθη ἐν Εὐρώπῃ καὶ κατεδέχθη ἀποφύρον ἐξαιρετὰ ἀποτελέσματα· τὸ θεωρῶ δὲ συντελεστικώτατον ἀρ' ἐτέρου εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τοῦ παρ' ἡμῖν γυναικείου φύλου, οὗ τινος εὐρύνεται οὕτως ὁ κύκλος τοῦ βιοποριστικοῦ σταδίου, ἐν ᾧ ἐναμίλλοις ἀφίλει μετὰ τοῦ ἀνδρός· ν' ἀγωνίζεται τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου. Ἀλλως τε ἀφοῦ πρὸ καιροῦ εἶνε παραδεδογμένον, ὅτι αἱ γυναῖκες εἶνε δυνατόν νὰ διαπρέψωσιν εἰς τὰ γράμματα, δὲν βλέπω τὸν λόγον τὸν ἀποκλείοντα αὐτὰς ἀπὸ τοῦ κατ' ἐξοχὴν βασιλείου τῶν γραμμάτων. Λαμβάνων ὅμως ὑπ' ὄψιν ἀρ' ἐτέρου τὰ ἥθη, τὰ ἔθνη, τὰς ἰδέας μας, τὰς ἐπικρατούσας ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ συνθήκῃ, φαντάζομαι ἀπὸ τοῦδε μερικῆς σκη- νῆς δυναμένας κάλλιστα νὰ συμβῶσι.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Κατ' οἶκον· ὁ πατὴρ συλλαμβάνει τὴν θυγατέρα ἐγγχειρίζουσαν ἀπὸ τοῦ παραθύρου ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἐραστὴν.

Ο ΠΑΤΗΡ (ὀργιστός). Τί κάνεις ἐκεῖ;

Η ΘΥΓΑΤΗΡ (περοβισμένη). Μπαμπά!.. τίποτε!..

Ο ΠΑΤΗΡ. Πῶς τίποτε!.. Ἀφοῦ σὲ εἶδα πού ἔδωδες γράμμα εἰς ἐκεῖ- νον τὸν φαυλόδιον... Ραδασάκι, αἱ!..

Η ΜΗΤΗΡ (παρεμβαίτουσα). Μά, ἄνδρα μου... τὸ κορίτσι μας γυ- μνάζεται διὰ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν... Δὲν εἶπαμεν, ὅτι θὰ διορι- σθῇ ἐκεῖ;..

Ο ΠΑΤΗΡ (κατευναζόμενος). Ἀ!.. ἔτσι;.. ἀλλάζει τότε!..

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον· πλησιάζει κομψὸς τις νέος καὶ ἐρωτᾷ.

Ο ΝΕΟΣ. Ἐγὼ γράμμα;

Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ (ἔσωθεν). Ἐχεις, ναί!.. κακοῦργε!.. ἀθλίε!.. προδότη!..

Ο ΝΕΟΣ (ἐκπληκτός). Καλλιόπη!..

Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ. Φύγε, τέρας!.. Ἐχες τὴν ἀναίδειαν νὰ τὸ ζη- τῇ; ἀπὸ ἐμὲ;..

Ο ΝΕΟΣ. Μὰ τί συμβαίνει λοιπόν;

Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ. Ἀνεγνώρισά τὴν γραφὴν... εἶνε τῆς Ἐρατοῦς!.. ἐξακολουθεῖς λοιπόν νὰ διατελῇς εἰς συνεννόησιν μετ' αὐτὴν;..

Ο ΝΕΟΣ. Καλλιόπη, σοὺ δοκίμομαι!

Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ. Κρημνίσου ἀπ' ἐδῶ!.. Δὲν σοὺ τὸ δίδω τὸ γράμμα.

Ο ΝΕΟΣ. Καλλιόπη!.. θὰ μὲ φέρῃς εἰς ἀπελπισίαν!.. θὰ σὲ καταγ- γείλω!

Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ. Θὰ μὲ καταγγείλῃς;.. Νὰ θηρίον!.. πάρε τὸ γράμμα σου!

Ο ΝΕΟΣ (ἀποσφραγίζων τὴν ἐπιστολὴν καὶ δεικνύων αὐτὴν πρὸς τὴν ὑπάλληλον). Κύτταξε τὴν ὑπογραφὴν «Παῖσιος ἱερομόναχος»· εἶνε τοῦ θείου μου, ὅστις μοῦ στέλλει κάλτσας μάλλινας!.. Ἐχεις ἀκόμη ὑποψίας;

Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ (συγκεκνημένη). Παῦλε!.. συγχώρητέ με! Ἐίμαι ζηλότυπος!

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς Βουλευτὴς συνομιλεῖ μετ' αὐτοῦ.

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Λοιπὸν θὰ τὴν διορίσωμεν, κύριε Ὑπουργέ;

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ. Ποία;

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Τὴν κυρίαν Κλεοπάτραν....

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ. Εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀδύνατον! Εἶνε θέσις πολὺ ἐνδιαφέρουσα...

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Μὰ ἴσα ἴσα, αὐτὴ εἶνε καταλληλοτέρα πάσης ἄλλης.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ. Διατί;

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Διότι ἀκριβῶς εὐρίσκεται εἰς κατάστασιν ἐνδιαφέ- ρουσαν!

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Ἐν τῷ γραφεῖ τῆς γενικῆς διευθύνσεως, ὁ Διευθυντὴς προσκαλεῖ παρ' αὐτοῦ τὴν ὑπάλληλον δεσποινίδα Ἀσπασίαν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (σοβαρός). Δεσποινίς, ἐπεπέσατε εἰς παράπτωμα βαρὺ... Αὐτὸς ὁ φάκελος, τὸν ὁποῖον μοῦ ἔστειλαν ἀνωνύμως, περιεῖχεν ἐπιστολὴς σας...

Η ΑΣΠΑΣΙΑ (ἐρυθριῶσα). Κύριε Διευθυντά... ἀπετείνοντο πρὸς τὸν ἀρραβωνιστικὸν μου...

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ. Πολὺ καλὰ, δεσποινίς... εἴθε κυρία νὰ γράφητε εἰς ὅποιον θέλετε· ἀλλὰ κυττάξτε... δὲν φέρουν γραμματόσημον.

ΑΣΠΑΣΙΑ (συντεταλμένη). Ἀλλ' ἀφοῦ δὲν τὰς ἔστειλα μετ' τὸ ταχυ- δρομεῖον...

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς εἶνε τὸ παραπτωμά σας... Ἡ κυβέρνησις, ἥτις προέβη εἰς τὸ μέτρον τοῦ διορισμοῦ γυναικῶν εἰς τὸν ταχυδρομικὸν κλάδον, ἀπέβλεπε διὰ τούτου εἰς τὴν ζωηροτέραν ἀνάπτυξιν τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τὴν αὐξήσιν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν. Πηγαίνετε, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ εἴσθε προσεκτικώτερα!

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Ἐξώθεν τῆς θυρίδος τοῦ ταχυδρομείου· πλησιάζει δι' εἰκοστὴν φορὰν εἰς λιμοκοντόρος σταθλεύων διαρκῶς εἰς τὴν στοάν.

Ο ΛΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ. Ἐγὼ κανένα γράμμα;

Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ (ἔσωθεν). Μά, κύριε, μ' ἐσκοτίσατε ἐπὶ τέλους. Ἀπὸ ποῦ περιμένετε γράμμα;... Ἀπὸ ποῖον;...

Ο ΛΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ (στενάζων φλογερῶς). Ἀπὸ ποῖον;.. Καὶ μ' ἐρωτᾷς, ἀσπλαγχνε;

Ἡ ὑπάλληλος προσκαλεῖ τοὺς κλητῆρας εἰς βοήθειαν καὶ ὁ λιμοκοντόρος ἀποδιώκεται διὰ λακτισμῶν.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

Εἰς Παρισίους. Ὁ κ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ ἀφοῦ ἀνέγνωσε εἰς τὰς ἐφημερί- δας τὸν ἐν τῇ ταχυδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ νεωτερισμόν, ᾄδει γοερῶς:

Γιὰ θεὸς καιρὸ πού διέλεξα νὰ κλέψω τὸ ταμεῖον,
Τώρα πού μπαίνουν θηλυκὰ εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον!

Τσοπανάιος

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΑ ΤΕΛΩΝΕΙΑ

Εἰς τὴν Λαμία βρίσκονται οἱ τελωνεῖοι καὶ ὅλα τὰ τελῶνι· αὐτὰ θὰ δικασθῶν ἐκεῖ. Κατήντησεν ἀνάστατος σχεδὸν ἡ κοινωνία, καὶ δὲν προσέχει πια κανεὶς εἰς τ' ἄλλα τελωνεῖα. Καὶ ὅμως σὰς τὸ βιβλίον, ἀγαπητὰ κοθῶνι, πῶς ἔστὴ Λαμία βρίσκονται τὰ πειρὸ μικρὰ τελῶνι· αὐτὰ!..

Ο ΣΛΗΜΑΝ

Σὲ κάθε δρόμο κτίζεται κι' ἓνα τοῦ Σλήμαν σπίτι, μ' ἀγάλματα, μὲ χρώματα, μὲ ζωγραφικὰ γεμάτα· τοῦτέστιν, ἔχουν, δηλαδὴ, μὲ ἄλλους λόγους, ἦτοι, ἀφοῦ μὲ ταῖς ἀνασκαφαῖς μᾶς ἔκαμ' ἔνω κάτω, θάρρεις πῶς τὸν κυρίως καὶ ἡ μονομανία, ὅλ' ἡ Ἀθήνα νὰ γενῇ μὲ μίαν... Σλήμανι!

ΤΟ ΝΕΡΟ

Τώρα π' ἀνακατώθηκε καὶ ἡ καθβαλαρία, θὰ λείβουν ἀπ' τοὺς δρόμους μας ἡ σκίνη καὶ οἱ λάκκοι. Τώρα κι' ὁ κόσμος θὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν ἀνομβρία, Τώρα θὰ κόψουν τὸ νερὸ βιβλίου ἀπ' τ' αὐλάκι!..

Ἦνας

ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

ΑΙ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΙ

Τοῦτο θὰ εἶνε ὡς εἰκὸς σωστὴ ἐπιδημία διότι ἐπίσης ἀλλαγῶν κ' ἰδίως ἐν Λαμίᾳ τοσαύτη τάσις φαίνεται εἰς τὸ δωροδοκεῖν ὥστ' ἐφευρέθη τὸ ὅμοῦ ἐνόρκους κατοικεῖν μίαν μερίδα μοναχὰ τοὺς δίδουν φαγητὸν καὶ ἅπαντες οἱ ἔνορκοι συντρέφονται ὅμοῦ, ὥς ἦσαν τὰ εὐσεβῆς τὰ τῶν Σπαρτιατῶν ὅπου διὰ τοῦ μέλανος ἐτρέφοντο ζωμῶ.

Εἰς τὴν Ζῶν

Εἰς τῆς ζωῆς τὴν σκολιὰν ὁδὸν εἰς παροδίτης ριφθεῖς ἐπύθησα στιγμὰς νὰ εὖρω εὐτυχίας, ἀλλὰ ἡ σκόνη τῆς ὁδοῦ κ' ἡ αὐχμηρὰ μορφή της τυφλὸν ἐν μέσῳ μ' ἔρριψε φρικώδους ξηρασίας

Καλλιόπη